

Vol. 1 • 02

TOENEMEND LICHT

De Tijd van de Late Regen

DEZE STUDIE WORDT U AANGEBODEN DOOR:

DECLARING THE END FROM THE BEGINNING MINISTRIES

Toenemend licht - vol. 1 studie 2

Deze serie aan korte studies is, in het Engels,
uitgegeven door PreparationU.

Deze Nederlandse editie wordt uitgebracht door
“*Declaring the End from the Beginning ministries*”.

Originele titel: The Time of the Latter Rain

Auteur: Thabo Mtetwa

Vertaling: DEB-ministries

Design 2e edities: fin

Toenemend licht series

1e editie (EN): 2016

1e editie (NL): 2016

2e editie (NL): 2018

internet: www.deb-ministries.org.

e-mail: info@debm.org

Ellen G. White:

AA The Acts of the Apostles

BEcho Bible Echo

COL Christ's Object Lessons

EW Early Writings

GC88 The Great Controversy

LS Life Sketches

MR Manuscript Releases, Vol. 1-21

PP Patriarchs and Prophets

RH The Review and Herald

SM Selected Messages, Vol. 1-3

SP The Spirit of Prophecy, Vol. 1-4

T Testimonies for the Church, Vol. 1-9

TM Testimonies to Ministers and Gospel Workers

1888 The Ellen G. White 1888 Materials

Andere auteurs:

JoL, PREX2 Litch, Josiah, Prophetic Expositions

De Late Regen

Het wat, hoe en wanneer van de late regen.

De tijd van de late regen

“Vraagt van den HEERE regen, ten tijde des spaden regens; de HEERE maakt de weerlichten; en Hij zal hun regen genoeg geven voor ieder kruid op het veld.” Zacharia 10:1; SV/KJV

“En gij, kinderen van Sion! verheugt u en zijt blijde in den HEERE, uw God; want Hij zal u geven dien Leraar ter gerechtigheid; en Hij zal u den regen doen nederdalen, den vroegen regen en den spaden regen in de eerste maand.” Joel 2:23

Maar door verkeerde ideeën over dit thema er op na te houden bereiden velen zich voor de late regen niet te herkennen en dus ook niet te ontvangen. Het niet ontvangen, het negeren, of het afwijzen van de late regen zorgt er voor dat men onvoorbereid de afsluitende tonelen van de wereldgeschiedenis tegemoet zal gaan, en als gevolg daarvan bij de uitvaardiging van de Zondagswet het merkteken van het beest zal ontvangen.

Maar zij die hun harten door gehoorzaamheid aan de waarheid voorbereiden, zullen de late regen herkennen en ontvangen. Zij zullen het zegel van God ontvangen en de eer ontvangen deel te zijn van het overblijfsel, dat God gebruikt om zijn kinderen uit Babylon te roepen.

Deze studie zal proberen een aantal kernpunten in dit veelomvattende thema te verduidelijken.

DE LATE REGEN IS HET UITSTORTEN VAN GODS GEEST

De eerste vraag, die beantwoord moet worden, is: “Wat is de late regen?” De late regen is eenvoudig gezegd een uitstorten van de Heilige geest:

“En gij, kinderen van Sion! verheugt u en zijt blijde in den HEERE, uw God; want Hij zal u geven dien Leraar ter gerechtigheid; en Hij zal u den regen doen nederdalen, den vroegen regen en den spaden regen in de eerste maand.” Joel 2:23

“Zo zegt de HEERE, uw Maker, en uw Formeerder van den buik af, Die u helpt: Vrees niet, o Jakob, Mijn knecht, en gij, Jeschurun, dien Ik uitverkoren heb! 3 Want Ik zal water gieten op de dorstigen, en stromen op het droge; Ik zal Mijn Geest op uw zaad gieten, en Mijn zegen op uw nakomelingen. 4 En zij zullen uitspruiten tussen in het gras, als de wilgen aan de waterbeken. 5 Deze zal zeggen: Ik ben des HEEREN; en die zal zich noemen met den naam van Jakob; en gene zal met zijn hand schrijven: Ik ben des HEEREN, en zich toenoemen met den naam van Israel.” Jesaja 44:2-5

De Geest der Profetie beschrijft het als een teken van “goddelijke genade”, “geestelijke genade”, en het “uitstorting van de Geest”:

“Het is waar dat in de tijd van het einde, wanneer Gods werk op aarde zal worden afgesloten, de ernstige pogingen door toegewijde gelovigen onder leiding van de Heilige Geest gedaan, vergezeld zullen gaan van bijzondere tekenen van goddelijke genade. Onder het zinnebeeld van de vroege en de spade regen, die in oosterse landen valt ten tijde van zaaiing en oogst, voorspelden de Hebreeuwse profeten de gave van geestelijke genade in buitengewone mate op Gods gemeente. De uitstorting van de Geest in de dagen der apostelen was het begin van de vroege regen, en glorierijk was het resultaat. Tot het einde der tijd zal de Geest bij de ware gemeente vertoeven. Maar tegen het einde van de oogst op aarde is een speciale uitstorting van genade beloofd, om de gemeente op de komst van de Zoon des mensen voor te bereiden.

Deze uitstorting van de Geest wordt met het vallen van de spade regen vergeleken. Om deze verhoogde kracht des Geestes moeten de christenen hun gebeden tot de God van de oogst opzenden, ‘ten tijde van de late regen’. In antwoord hierop ‘zal de Here een stortregen geven’. ‘Regenstromen laat Hij nederdalen, vroege regen en late regen,’ Zacharia 10:1; Joel 2:23.” AA, 54-55.1

De uitstorting van de Geest wordt gegeven om individuele christenen, voorgesteld als het gras, te laten groeien (Zacharia 10:1, Jesaja 44:3-4). Het groeien van het gras representeert groeien in de volheid van Christus en het komen tot een volledig weerspiegelen van Zijn karakter (Efeze 4:14-15, 2 Petrus 3:18). Dus als de vroege regen het werk van Gods Geest symboliseert, wat er voor zorgt dat het zaad ontkiemt (oftewel bekering en berouw veroorzaakt), dan representeert de late regen het geven van Gods Geest om de christen te perfectioneren en hem vrucht te laten dragen (Galaten 5:22-24).

“De Heilige Geest wordt in elk stadium van christelijke ontwikkeling gegeven – “eerst het kruid, daarna de aar, daarna het volle koren in de aar” (Markus 4:28). Maar de late regen stelt de speciale uitstorting van genade voor, zonder welke geen enkel zaadje perfect kan worden (Jakobus 5:7). En op het moment dat de vrucht van Zijn eigen karakter gereproduceerd is in Zijn volk, zal Christus komen om hen als Zijn eigendom te claimen:

“Christus wacht met hunkerend verlangen op de openbaring van Zichzelf in zijn gemeente. Wanneer het karakter van Christus in zijn volk volmaakt zichtbaar is, zal Hij komen om hen op te eisen als zijn eigendom.” COL, 69.1

DE LATE REGEN IS EEN BOODSCHAP

De late regen is het uitstorten van Gods Geest; maar hij wordt gecommuniceerd door boodschappen uit Zijn woord. Deuteronomium vergelijkt het met Gods leer:

“Neig de oren, gij hemel, en ik zal spreken; en de aarde hore de redenen mijns monds. 2 Mijn leer druipe als een regen, mijn rede vloeie als een dauw; als een stofregen op de grasscheutjes, en als druppelen op het kruid.” Deuteronomium 32:1-2

Salomo beschrijft Gods handelen in het uitstorten van Zijn Geest als het bekend maken van Zijn woorden aan Zijn mensen:

“Keert u tot Mijn bestraffing; ziet, Ik zal Mijn Geest ulieden overvloediglijk uitstorten; Ik zal Mijn woorden u bekend maken.” (Spreuken 1:23)

Lees Jesaja 55:10-11: “Want gelijk de regen en de sneeuw van den hemel nederdaalt, en derwaarts niet wederkeert; maar doorvochtigt de aarde, en maakt, dat zij voortbrengende en uitspruitende, en zaad geve den zaaier, en brood den eter; 11 Alzo zal Mijn woord, dat uit Mijn mond uitgaat, ook zijn, het zal niet ledig tot Mij wederkeren; maar het zal doen, hetgeen Mij behaagt, en het zal voorspoedig zijn in hetgeen, waartoe Ik het zende.”

Het 28^e hoofdstuk van Jesaja laat ons ook dit principe zien, wanneer het zegt dat de “verkwikking”, wat de late regen is, gecommuniceerd wordt door het Woord van God “regel op regel” (KJV: “line upon line”) en “gebod op gebod” te brengen (Jesaja 28:9-13, Handelingen 3:19, GC88, 611.1).

DE BOODSCHAP VAN DE LATE REGEN IN 1888

In 1888 probeerde God zijn Geest op Zijn volk uit te storten. Hij probeerde dat te doen door de boodschap van gerechtigheid door geloof, gepredikt door A.T. Jones en E.J. Waggoner. De Geest der Profetie zegt dat deze boodschap de boodschap van de late regen voor die tijd was:

“De Heer heeft in Zijn grote genade een zeer waardevolle boodschap aan Zijn volk gestuurd door de broeders Waggoner en Jones. Deze boodschap moest de verheven Redder, het offer voor

de zonden van de hele wereld, duidelijker aan de wereld tonen. Het toonde de ware rechtvaardiging door geloof; het nodigde de mensen uit om de gerechtigheid van Christus te ontvangen, die zich manifesteert in gehoorzaamheid aan alle geboden van God. Velen hadden Jezus uit het oog verloren. Hun blik moest weer gericht worden op Zijn goddelijke persoon, Zijn verdiensten, en zijn onveranderlijke liefde voor het menselijk geslacht. Alle macht is in Zijn handen gegeven, opdat Hij rijke gaven uitdelen kan aan de mensen, waaronder de onbetaalbare gave van Zijn eigen gerechtigheid aan de hulploze mens. Het is deze boodschap, waarvan God geboden heeft, dat hij aan de wereld gebracht moet worden. Het is de derde engelboodschap, die met luide stem verkondigd moet worden, en samengaat met het uitstorten van Zijn Geest in grote mate.” 1888, 1336.2; *TM*, 91.2

Maar de Boodschap van 1888 werd afgewezen door de toenmalige leiders van de kerk, en de late regen werd onthouden:

“...een onwilligheid om vooringenomen meningen op te geven, en deze waarheid (dat de wet in Galaten de morele wet is) aan te nemen, lag aan de basis van een groot deel van de oppositie die zich in Minneapolis tegen de boodschap van de HEER door de broeders Waggoner en Jones manifesteerde. Door deze oppositie aan te wakkeren, was Satan succesvol voor een groot deel de speciale kracht van de Heilige Geest, die God aan hen wilde geven, van onze mensen weg te houden. De vijand verhinderde hen die efficiëntie te verkrijgen, die de hunne had kunnen zijn in het uitdragen van de waarheid aan de wereld, zoals de apostelen hem verkondigden na Pinksteren. Het licht dat de hele wereld dient te verlichten met zijn heerlijkheid werd weerstaan, en is door het optreden van onze eigen broeders in grote mate weggehouden van de wereld.” 1888, 1575.2; *ISM*, 234.6

Wat is dan nu aan het einde van de wereld de boodschap van de late regen? Deze vraag wordt beantwoord in het deel met de titel “De late regen in onze dagen”

DE LATE REGEN EN DE ENGEL VAN OPENBARING 18

Openbaring 14:9-12 zet de 3 engelenboodschap voort. Maar Openbaring 18:1-3 laat een andere engel zien, een vierde engel die de aarde verlicht met zijn heerlijkheid. Deze engel vergezeld de eerste 3 en zijn boodschap is zowel een herhaling als een uitbreiding van de boodschap van de tweede engel.

“Ik zag engelen heen en weer snellen in de hemel, zag hen nederdalen naar de aarde en wederom opstijgen naar de hemel, om de vervulling van een belangrijke gebeurtenis voor te bereiden. Toen zag ik een andere machtige engel, die opdracht kreeg naar de aarde af te dalen en zijn stem te voegen bij die van de derde engel en kracht en nadruk aan diens boodschap bij te zetten. Er werd aan de engel grote macht en heerlijkheid verleend. Toen hij afdaalde, werd de aarde verlicht door zijn heerlijkheid. Het licht dat deze engel met zich bracht, drong overal door. Hij riep krachtig met een sterke stem: ‘Gevallen, gevallen is de grote stad Babylon en zij is geworden een woonplaats van duivelen, een schuilplaats van alle onreine geesten en een schuilplaats van alle onrein en verfoeid gevogelte.’ De boodschap van de val van Babylon, zoals ie gegeven werd door de tweede engel, wordt herhaald met de verdere aanduiding van het verderf, dat sinds 1844 in de kerken is ingeslopen. Het werk van deze engel komt op de juiste tijd om zich te voegen bij het laatste grote werk van de boodschap van de derde engel, terwijl die tot een luide roep aangroeit. Op die wijze wordt Gods volk bereid om te bestaan in de ure der verzoeking, die zij spoedig zullen ondergaan. Ik zag dat er een groot licht over hen scheen en zij sloten zich bij elkaar aan om onbevreesd de boodschap van de derde engel te verkondigen.” *EW, 277.1*

“De late regen zal vallen op het volk van God. Een machtige engel komt naar beneden uit de hemel, en de hele aarde zal door zijn heerlijkheid verlicht worden.” *RH, April 21, 1891.11*

De engel van Openbaring 18:1-3 brengt de late regen, die het volk van God kracht geeft om de derde engelboodschap met een “luide

roep” te geven. De Middernachtsroep, gegeven door de Millerieten in 1844, is een type van de uitgebreidere en wereldwijde beweging onder de luide roep van Openbaring 18:

“De engel die deelneemt aan de verkondiging van de boodschap van de derde engel zal de hele wereld met zijn heerlijkheid verlichten. Gods Woord voorzegt een wereldwijd werk met buitengewone kracht. De Adventbeweging van 1840-44 was een luisterrijke uiting van Gods kracht. De boodschap van de eerste engel werd gebracht naar elke zendingspost ter wereld en in sommige landen was er de grootste godsdienstige belangstelling sinds de Hervorming van de zestiende eeuw. Dit alles zal echter worden overtroffen door de grote opwekkingsbeweging ontstaan door de verkondiging van de laatste waarschuwingsboodschap van de derde engel.” GC88, 610.3

De beweging die geopenbaard wordt onder de engel van Openbaring 18:1-3, wordt ook gesymboliseerd door de uitstorting van de Heilige Geest tijdens Pinksteren:

“Dit werk zal veel gemeen hebben met dat van Pinksteren. Zoals ‘de vroege regen’ werd gegeven door de uitstorting van de Heilige Geest aan het begin van de evangelieverkondiging om het kostbare zaad te doen ontkiemen, zal ‘de late regen’ worden gegeven aan het einde van de evangelieverkondiging om de oogst te doen rijpen. ‘Ja, wij willen de HERE kennen, ernaar jagen Hem te kennen. Zo zeker als de dageraad is zijn opgang. Dan komt Hij tot ons als de regen, als de late regen, die het land besproeit’ (Hosea 6:3). ‘En gij, kinderen van Sion, juicht en verheugt u in de HERE, uw God, want Hij geeft u de leraar ter gerechtigheid; ja, regenstromen laat Hij voor u nederdalen, vroege regen en late regen, zoals voorheen’ (Joel 2:23). ‘En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van mijn Geest op alle vlees.’ ‘En het zal zijn, dat al wie de naam des Heren aanroept, behouden zal worden’ (Handelingen 2:17,21) Het belangrijke werk van de evangelieverkondiging zal niet worden afgesloten met een geringere openbaring van Gods kracht dan waarmee het begon. De profetieën die werden vervuld door de uitstorting van de vroege regen in de begindagen van de gemeente, zullen opnieuw worden vervuld door de late regen aan

het einde van de evangelie-verkondiging. Dat bedoelde de apostel Petrus met ‘de tijden der verkoeling’ toen hij zei: ‘Betert u dan en bekeert u, opdat uwe zonden mogen uitgewist worden, wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des HEREN, en Hij gezonden zal hebben Jezus Christus’ (Handelingen 3:19,20).” GC88, 611.1

EERST DE DRUPPELS EN DAN DE VOLLE UITSTORTING

Een ander feit over de late regen, dat niet gemakkelijk begrepen wordt, is dat het in twee stappen tot ons komt. Eerst de druppelen ter voorbereiding op het ontvangen van de volle uitstorting. Dit twee-stappen-proces kunnen we zien in Openbaring 18, waar we lezen over de vierde engel, die de aarde verlicht met zijn heerlijkheid (Vers 1-3). Maar deze engel wordt gevolgd door een “andere stem” die de mededeling dat Babylon is gevallen opvolgt met een roep om uit haar te komen (verses 4-24).

Dit twee-stappen-proces in het geven van de late regen, kunnen we ook zien in de geschiedenis van vroege regen tijdens Pinksteren. Na Zijn opstanding blies Christus de Heilige Geest op Zijn discipelen:

“Jezus dan zeide wederom tot hen: Vrede zij ulieden, gelijkewijs Mij de Vader gezonden heeft, zende Ik ook ulieden. 22 En als Hij dit gezegd had, blies Hij op hen, en zeide tot hen: Ontvangt den Heiligen Geest:” Johannes 20:21, 22

De Geest der Profetie zegt dat dit was als een paar druppels voor de uitstorting met Pinksteren:

“De daad van Christus in het blazen van Zijn Heilige Geest op Zijn discipelen en hun Zijn vrede te geven, was als een paar druppelen voor de rijke uitstorting gegeven op de Pinksterdag.” 3SP, 243.1

Dit “druppelen” van de Geest bracht de discipelen tot een ervaring. Deze ervaring is beschreven in het eerste hoofdstuk van het boek Handelingen:

“Toen keerden zij wederom naar Jeruzalem, van den berg, die genaamd wordt de Olijfberg, welke is nabij Jeruzalem, liggende van daar een sabbatsreize. 13 En als zij ingekomen waren, gingen zij op in de opperzaal, waar zij bleven, namelijk Petrus en Jakobus, en Johannes en Andreas, Filippus en Thomas, Bartholomeus en Mattheus, Jakobus, de zoon van Alfeus, en Simon Zelotes, en Judas, de broeder van Jakobus. 14 Deze allen waren eendrachtelijk volhardende in het bidden en smeken, met de vrouwen, en Maria, de moeder van Jezus, en met Zijn broederen. 15 En in dezelve dagen stond Petrus op in het midden der discipelen, en sprak (er was nu een schare bijeen van omtrent honderd en twintig personen): 16 Mannen broeders, deze Schrift moest vervuld worden, welke de Heilige Geest door den mond Davids voorzegt heeft van Judas, die de leidsman geweest is dergenen, die Jezus vingen.” Handelingen 1:12-16

De discipelen waren “eendrachtelijk volhardende in het bidden en smeken”. De eens verdeelde groep, lijdende onder twist en jaloezie werd verenigd. Ze werden tot gebed en het studeren van profetie gebracht (Handelingen 1:16). Hun studies van de profetieën over Christus bevestigden hun geloof en zo werden ze voorbereid om de volle uitstorting van de Geest te ontvangen, die op de Pinksterdag kwam:

“En als de dag van het Pinksterfeest vervuld werd, waren zij allen eendrachtelijk bijeen. 2 En er geschiedde haastelijk uit den hemel een geluid, gelijk als van een geweldigen, gedreven wind, en vulde het gehele huis, waar zij zaten. 3 En van hen werden gezien verdeelde tongen als van vuur, en het zat op een iegelijk van hen. 4 En zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest, en begonnen te spreken met andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.” Handelingen 2:1-4

Dus de late regen komt in twee delen. Dit is belangrijk om te begrijpen, want veel Zevende-dags Adventisten wachten op de late regen die gegeven wordt bij het ingaan van de nationale Zondagswet. Zij weten niet dat hij “in mate” gegeven wordt, vlak voor die gebeurtenis. En dit “druppelen” moet ontvangen worden om voor-

bereid te zijn voor het ontvangen van de volle uitstorting. Men wacht tot de Zondagswet om een werk te beginnen, dat ze nu al zouden moeten hebben begonnen. Daardoor zullen ze onvoorbereid worden gevonden in de laatste crisis en het merkteken van het beest ontvangen.

DE LATE REGEN IN ONZE DAGEN

De late regen wordt uitgestort om het graan (Gods volk) voor te bereiden voor de oogst. De oogst is aan het einde van de wereld (Matt. 13:39). Wij leven in de tijd van het einde; daarom kunnen we nu verwachten de late regen te ontvangen, die ons zal voorbereiden om de luide roep te geven.

Maar geeft het geïnspireerde woord extra informatie over wanneer de late regen begint te vallen? Lees het volgende:

“Vanwaar komt het woord, dat ik gezegd zou hebben dat New York door een vloedgolf zou worden weggevaagd. Ik heb dat nooit gezegd. Wel heb ik gezegd, toen ik naar die hoge gebouwen keek, de ene verdieping bovenop de andere: ‘Welke vreselijke tonelen zullen hier plaats vinden, wanneer de Here zal opstaan om de aarde vreselijk te schudden. Dan zullen de woorden in Openbaring 18:1-3 in vervulling gaan.’ Het hele achttiende hoofdstuk van Openbaring is een waarschuwing van hetgeen over de aarde staat te komen. Maar ik heb geen bijzonder licht omtrent hetgeen over New York staat te komen, ik weet alleen dat op zekere dag de grote gebouwen daar neergeworpen zullen worden door Gods kracht. Door het licht dat ik gekregen heb, weet ik dat vernietiging in de wereld is. Eén woord van de Here, één enkele aanraking van Zijn macht en deze massieve gebouwen zullen ineensstorten. Tonelen zullen plaats vinden, waarvan de verschrikking zo groot is dat wij er geen voorstelling van kunnen maken.” *LS*, 411.3; *RH*, Juli 5, 1906.14

Als de “grote gebouwen” in New York neergeworpen worden, dan daalt de engel van Openbaring 18:1-3 af om de late regen te gieten op Gods volk. De late regen wordt eerst “gesprenkeld” voordat

hij volledig wordt uitgestort en hij wordt volledig uitgestort bij de Zondagswet. Dus toen deze engel afdaalde, bracht hij niet de volle uitstorting, maar het “druppelen” wat vooraf gaat. De grote gebouwen in New York werden neergeworpen op 11 september 2001. Deze gebeurtenis wordt algemeen verstaan als een “keerpunt” in de geschiedenis van de Verenigde Staten, en in de geschiedenis van de wereld.

De Geest der Profetie zegt dat in verbinding met zulke crises het licht (of de boodschap) voor die tijd gegeven wordt:

“Er zijn perioden die keerpunten zijn in de geschiedenis van de Naties en van de kerk. Wanneer deze verschillende crises plaatsvinden zal in de voorzienigheid van God het licht voor die tijd gegeven worden. Wanneer het aangenomen wordt, volgt er geestelijke groei; als het afgewezen wordt, volgen geestelijke achteruitgang en schipbreuk. De Heer heeft in Zijn woord het agressieve werk van het evangelie geopend, zoals het in het verleden plaatsgevonden heeft, en in de toekomst zal plaatsvinden, zelfs tot aan het sluitende conflict toe, wanneer Satanische machten hun laatste wonderlijke handelingen zullen uitvoeren...” *BEcho*, August 26, 1895.¹¹

September 2001 was zeker een keerpunt “in de geschiedenis van de naties”. Maar het markeert ook een keerpunt in de geschiedenis van de kerk, want toen creëerde de Adventistische wereldkerk “the International Board of Ministerial and Theological Education” (De Internationale Raad van Ministeriële en Theologische Educatie), die Spirituele Vorming (Spiritual Formation) een verplicht onderdeel maakte van het curriculum voor ministeriële studenten.

De engel van Openbaring 18 vergezelt de derde engelboodschap en geeft hem kracht. De derde engelboodschap staat in Openbaring 14:9-11, en ook in Daniël 11:40-45. Maar het licht dat ontvangen werd na 9/11 was een toename aan kennis in diverse thema's, waaronder de fundamenteën van Adventisme, die gezien worden op de kaarten van 1843 en 1850, de Islam als de derde wee van Openbaring 9, zijn rol in het tot stand brengen van de formatie van de nieuwe wereldorde, en het markeren van het begin van de ont-

wikkeling van een overblijfsel, dat God zal gebruiken om de luide roep aan de wereld te brengen (zie het traktaat met de titel “het fundament van Zevende-dags Adventisme en 11 september in Bijbelse profetie).

Deze feiten kunnen beter begrepen worden als de herhaling van heilige geschiedenis begrepen wordt. Gods volk aan het eind van de wereld herhaalt de geschiedenis van de Millerietenbeweging tussen 1840 en 1844 (zie de bijgevoegde Millerieten Parallel Kaart). Dit was de tijdsperiode waarin de eerste en tweede engelboodschap voor het eerst werden verkondigd. Het geïnspireerde woord leert ons dat de derde Engel parallel moet gaan met de eerste en de tweede:

“God heeft de boodschappen van Openbaring 14 hun plek gegeven in de lijn van profetie, en hun werk mag niet ophouden tot het eind van geschiedenis van deze aarde. De eerste en tweede engelboodschappen zijn nog steeds waarheid voor deze tijd en moeten parallel lopen met datgene dat volgt. De eerste engel verkondigt zijn waarschuwing met een luide stem. ‘En na dezen,’ zei Johannes, ‘zag ik een anderen engel afkomen uit den hemel, hebbende grote macht, en de aarde is verlicht geworden van zijn heerlijkheid.’ In deze verlichting, is het licht van alle drie boodschappen gecombineerd.” 1888, 804.3

De eerste en tweede engelboodschappen representeren ook de geschiedenis die plaatsvond in verbinding met deze twee boodschappen (*The Great Controversy* ch. 16; *RH*, Aug 19, 1890.3). Indien dit inderdaad klopt, dan volgt hieruit dat de derde engel, welke parallel loopt met de eerste en de tweede, een herhaling van de geschiedenis van de eerste en tweede representeert.

In de Millerieten geschiedenis werkte de vervulling van een profetie over Islam (de 391 jaar en 15 dagen profetie van Openbaring 9:13-15) als een katalysator om kracht aan de beweging te geven. Volgend op de vervulling van deze profetie ging het werk van de verkondiging van de eerste engelboodschap snel vooruit.

“In 1840 ging een andere profetie in vervulling, die algemene belangstelling trok. Twee jaar eerder, had Josiah Litch, één van de belangrijkste verkondigers van de wederkomst van Christus een werk gepubliceerd waarin hij zijn interpretatie van Openbaring 9 gaf en de val van het Ottomaanse rijk voorzegde. Volgens zijn berekeningen zou deze macht „in de loop van de maand augustus 1840” ten val worden gebracht. Enkele dagen vóór de vervulling schreef hij: „Als wij ervan uitgaan dat de eerste periode van 150 jaar precies is uitgekomen vóór Deacozes met toestemming van de Turken de troon besteeg en dat de 391 jaar en 15 dagen begonnen aan het einde van de eerste periode, dan moeten deze eindigen op 11 augustus 1840. Op die dag zal de Ottomaanse macht in Constantinopel ten val komen. Ik geloof dat dit inderdaad het geval zal blijken te zijn.” JoL, *PREX2*, August 1, 1840; *GC1911*, 334.4

“Op het aangeduide tijdstip aanvaardde Turkije door bemiddeling van zijn ambassadeurs de bescherming van de Europese mogendheden en kwam het onder controle van christelijke landen. De voorspelling was nauwkeurig uitgekomen a Toen dit bekend werd, kwamen zeer veel mensen tot de overtuiging dat de beginselen die Miller en zijn medewerkers volgden bij de uitleg van de profetieën juist waren. Dit was een zeer grote steun voor de Adventbeweging. Knappe en invloedrijke mannen sloten zich bij Miller aan en hielpen hem bij de verkondiging en publikatie van zijn opvattingen. Het werk maakte grote vorderingen tussen 1840 en 1844.” *GC1911*, 335.1

Als we nadenken over de herhaling van de geschiedenis van de eerste en de tweede engelboodschappen in de derde engelboodschap, dan mogen we veronderstellen dat een profetie over de Islam opnieuw kracht zal geven aan de beweging van Godsvolk. Het kan niet de profetie betreffende de Eerste en Tweede Wee van Openbaring 9 zijn, want deze weeën hebben zich reeds vervuld. Daarom moet het de derde wee zijn, die op 11 september 2001 het podium van profetische geschiedenis betrad (zie het traktaat “Islam in Bijbelse Profetie”).

VOORBEREIDING VOOR DE LATE REGEN

“Zijn wij bereid om deel te nemen aan het glorieuze werk van de derde engel? Zijn onze vaten bereid om de hemelse dauw te ontvangen? Hebben wij bezoedeling en zonde in het hart? Als dat zo is, laten we dan onze zielentempel reinigen, en ons voorbereiden op de uitstorting van de late regen. De verkwikking van de aanwezigheid van de Heer zal nooit in harten komen die met onreinheid gevuld zijn.” *RH*, April 21, 1891.11

“Moge God ons helpen ons eigen ik te laten sterven, zodat Christus, de hoop der heerlijkheid, in ons gevormd kan worden! “Niet een van ons zal het zegel van God ontvangen als onze karakters nog een spot of vlek heeft. Het wordt aan ons overgelaten om de gebreken in ons karakter te bestrijden en de zielentempel te reinigen van alle bezoedeling. Dan zal de late regen op ons vallen, zoals de vroege regen op de discipelen viel op de Pinksterdag.” *5T*, 214.3

Het citaat hierboven laat de ernst van heiliging van hart en geest zien, en gehoorzaamheid aan de waarheid als voorbereiding om de late regen te ontvangen. De late regen zal “nooit komen in harten gevuld met onreinheid”. Maar het is de trieste waarheid dat het grootste deel van Gods belijdende volk niet zal deelnemen aan dit hartenwerk. Door verder te gaan met zonde; toegeeflijk te zijn aan de lust van het vlees, de lust van het oog en de trots van het leven – maken ze zichzelf ongeschikt om de late regen te ontvangen die hen zou voorbereiden voor het zegel van God.

Dat de late regen niet zal worden herkend door het grootste deel van Gods volk wordt geïllustreerd in de Manna-test die aan Israël gegeven werd in de woestijn. Het manna, het brood dat God liet regenen uit de hemel, is een symbool van de late regen. Hoe reageerde Israël op dit hemels brood?

“Als nu de liggende dauw opgevaren was, zo ziet, over de woestijn was een klein rond ding, klein als de rijm, op de aarde. 15 Toen het de kinderen Israëls zagen, zo zeiden zij, de een tot den ander: Het is Man, want zij wisten niet wat het was. Mozes dan zeide tot hen:

Dit is het brood, hetwelk de HEERE ulieden te eten gegeven heeft.”
Exodus 16:14, 15

Zij zeiden “het is man”, wat betekent “wat?” of “wat is het?” Zij herkenden het niet. En in de loop van de tijd hebben ze het ook afgewezen. Wat wilde ze er voor in de plaats? Zij verlangden naar de prei en uien van Egypte – het equivalent van een valse wereld-lievende boodschap.

“Het vermengde volk nu, dat zich onder hen bevond, werd met gulzig begeren vervuld; ook de Israëlieten begonnen weer te jammeren en zeiden: Wie geeft ons vlees te eten? Wij denken terug aan de vis, die wij in Egypte aten om niet, aan de komkommers en de meloenen, het look, de uien en het knoflook. Maar nu drogen wij uit, er is in het geheel niets, wij krijgen alleen dit manna te zien.’ Zo toonden ze hun ontevredenheid over het voedsel dat ze van hun Schepper kregen. Toch hadden ze steeds bewijzen gehad dat het voor hen geschikt was, want niettegenstaande de ontberingen die ze moesten doorstaan, was er in hun stammen geen enkele ziekte.” *PP*, 379.3

Velen, die diep uit de reservoirs van de wereld en Babylon hebben gedronken, zullen verklaren dat de boodschappen die God aan zijn volk geeft, in het druppelen van de late regen, vals zijn. Omdat het niet komt op een manier die bij hun vooringenomen inzichten en ideeën past, zullen ze zich schrap zetten en het weerstaan.

“Er zal in de kerken een wonderlijke manifestatie van de macht van God zijn, maar hij zal niet komen over degenen die zichzelf niet hebben verootmoedigd voor de Heer, en de deur van hun hart hebben geopend door bekentenis en berouw. In de manifestatie van die macht, die de aarde verlicht met de heerlijkheid van God, zullen ze in hun blindheid alleen iets zien, waarvan ze denken dat het gevaarlijk is, iets zal hun angst opwekken, en ze zullen zich schrap zetten om het te weerstaan. Omdat de Heer niet werkt volgens hun ideeën en verwachtingen, zullen ze het werk tegenwerken. ‘Waarom,’ zeggen ze, ‘zouden wij niet de Geest van God kennen, als we al zoveel jaar in het werk zijn?’ – Omdat ze niet

reageerden op de waarschuwingen, de smeekbeden van de boodschappen van God, maar volhardend zeiden, ‘Ik ben rijk en verrijkt geworden en heb geens dings gebrek...’” *RH*, December 23, 1890.18

En het zijn diegenen, die ‘al zo veel jaar in het werk zijn’, die aan de frontlinie staan in het tegenwerken van deze waarheden en ze als vals afdoen.

Vergelijkbare lessen kunnen worden geleerd uit de ervaring van 1888. Het was het leiderschap van Gods volk dat als eerste en voornaamste het licht van de Hemel afwees. En niet tevreden met enkel het wijzen van de boodschap, ging men verder om te voorkomen dat anderen de boodschap zouden aannemen. Zo is het ook vandaag de dag. Satan probeert de leiders van de kerk te beheersen, want hij weet dat als hij dit kan bereiken, hij velen verleiden kan die impliciet vertrouwen op deze mannen en die niet zelf proberen Gods Woord te begrijpen.

In het licht van deze plechtige waarheden, is de vraag niet “wie van de leidende broeders geloven deze dingen?” Dit was de houding van de Farizeeën ten opzichte van Christus – “Heeft iemand uit de oversten in Hem geloofd, of uit de Farizeeën” (Johannes 7:48)? De vraag die gesteld moet worden is “Doorstaat de boodschap de test van het Woord?” Zo niet, dan moet hij afgewezen worden en zijn fout wordt uitgelegd met de Bijbel. Als het waar is, dan is het onze plicht het aan te nemen. En als we het met oprechtheid aannemen, zullen we geleid worden het met anderen te delen.

SAMENVATTING

De late regen is de uitstorting van Gods Geest. Hij wordt gegeven om Zijn volk voor te bereiden Zijn zegel te ontvangen en te staan in een tijd van benauwdheid, zoals die er nog niet was. De late regen is ook een boodschap. God heeft geprobeerd de late regen aan Zijn volk te geven door de boodschap van gerechtigheid door het geloof, maar deze boodschap werd afgewezen en de late regen werd

teruggehouden. De late regen komt in twee delen. Hij wordt eerst gedruppeld voordat hij vol wordt uitgegoten bij de Zondagswet. Dit twee-stappen-proces is geïllustreerd in de geschiedenis van Pinksteren en in Openbaring 18, waar een “andere stem” gehoord wordt, volgende op de aankondiging van Babylons val in vers 1-3. Het is het druppelen van de late regen, dat Gods volk voorbereidt om de volle uitstorting bij de Zondagswet te ontvangen. Het druppelen begon op 11 september 2001, toen de radicale Islam (De derde wee van Openbaring 9) op het podium van profetische geschiedenis kwam. Het licht dat ontzegeld werd in die tijd is een begrip van Islam, zijn rol in de oprichting van een nieuwe wereldorde en het markeert de verzameling van het overblijfsel van de Adventisten dat God zal gebruiken om de luide roep aan de wereld te brengen (tussen andere thema's). De boodschap van de late regen zal niet worden herkend door diegenen die geen interesse hebben in profetische studie, en die hun harten niet hebben voorbereid om hem te ontvangen. Maar God zal een volk hebben, die hun harten voorbereiden door bekentenis, berouw en een studie van Zijn Woord onder gebed. Zij zijn het overblijfsel dat Hij zal gebruiken om de luide roep te geven, en Zijn kinderen uit Babylon te roepen.

SMAAKT DIT NAAR MEER?

U vindt meer studiemateriaal in de TOENEMEND LICHT serie op onze website www.deb-ministries.org <<http://www.deb-ministries.org/>>

Declaring the End from the Beginning ministries
www.deb-ministries.org